

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 maja 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił Z. C. ustalenia emerytury z uwzględnieniem rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W uzasadnieniu Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że decyzją z dnia 25 maja 2018 r. „na podstawie art. 184 ustawy emerytalnej tj. w wieku niższym niż 65 lat, przyznano Z. C. emeryturę od dnia 20 listopada 2017 r., a zatem brak jest podstaw do obliczenia należnej mu emerytury z uwzględnieniem rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

/decyzja k.17 plik VII akt ZUS/

W dniu 4 czerwca 2019 r. Z. C. złożył odwołanie od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do rekompensaty w związku z pracą w warunkach szczególnych. Skarżący wskazał, że w związku ze sprawą jak toczyła się przed Sądem przyznano mu prawo do emerytury w związku z pracą w warunkach szczególnych, co oznacza, że na emeryturę mógł przejść już w dniu 20 listopada 2012 r. Tym samym zdaniem skarżącego zasadnym jest przyznanie mu prawa do rekompensaty za okres pomiędzy rzeczywistym przejściem na emeryturę, a dniem kiedy mógł skorzystać z przysługującego mu uprawnienia. Z. C. jednocześnie podkreślił, że został wprowadzony w błąd przez pracownika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo późniejszego przejścia na emeryturę nie uzyskał prawa do wyższej rekompensaty.

/odwołanie k. 3 – 4/

W odpowiedzi na odwołanie, która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 17 czerwca 2019 r., pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.5 – 5 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. C. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

Prawomocnym wyrokiem z dnia 27 marca 2018 r. Sąd Okręgowy w Łodzi, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych przyznał Z. C. prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2017 r. w związku z pracą w warunkach szczególnych tj. w obniżonym wieku.

/okoliczność bezsporna/

Wykonując powyższy wyrok, Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. decyzją z dnia 25 maja 2018 r. przyznał Z. C. emeryturę od dnia 1 czerwca 2017 r. oraz obliczył jej wysokość. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jednocześnie zaznaczył, że wypłata emerytury podlegała zawieszeniu, z uwagi na fakt kontynuowania zatrudnienia przez Z. C..

/decyzja k.48 plik V akt ZUS/

W związku z wnioskiem Z. C. z dnia 20 listopada 2017 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. decyzją z dnia 30 maja 2018 r. ustalił wysokość należnej mu emerytury oraz podjął jej wypłatę począwszy od dnia 1 listopada 2017 r.

/decyzja k.50 – 51 odwrót plik V akt ZUS/

Prawomocnym wyrokiem z dnia 7 marca 2019 r. Sąd Okręgowy w Łodzi , VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie Z. C. od decyzji z dnia 30 maja 2018 r. oraz przekazał Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniosek Z. C. o przyznanie rekompensaty.

/okoliczność bezsporna/

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił Z. C. ustalenia emerytury z uwzględnieniem rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

/decyzja k.17 plik VII akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów. Podkreślić należy ,że Sąd nie był władny do czynienia ustaleń w zakresie podnoszonej przez wnioskodawcę kwestii ewentualnego wprowadzenia go w błąd przez pracownika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Rolą Sądu było bowiem ustalenie , czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydając zaskarżoną decyzję właściwie zastosował przepisy obowiązującego prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art.21 ust.1 ustawy o emeryturach pomostowych (tj. Dz. U. z 2018 r. , poz. 1924) rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

W myśl natomiast ust. 2 tego przepisu rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W myśl art.23 ust.1 i 2 powołanej ustawy ustalenie rekompensaty następuje na wniosek ubezpieczonego o emeryturę; rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Celem rekompensaty, podobnie jak i emerytury pomostowej, jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych przy pracach w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W przypadku rekompensaty realizacja tego celu polega jednak nie na stworzeniu możliwości wcześniejszego zakończenia aktywności zawodowej, lecz na odpowiednim zwiększeniu podstawy wymiaru emerytury z FUS, do której osoba uprawniona nabyła prawo po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego (tak M. Zieleniecki - Komentarz do art.21 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX, por. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 31.03.2016 r., III AUa 1899/15 – LEX 2044406).

Interpretacji art. 21 ust. 2 ustawy należy dokonywać przy uwzględnieniu uregulowania zawartego w art. 2 ust. 5 ustawy. Z przepisu tego wynika, że rekompensata jest odszkodowaniem za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które rozpoczęły pracę przed 1 stycznia 1999 r. i nie nabyły prawa do emerytury pomostowej w zamian za utratę możliwości nabycia prawa do tzw. wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 listopada 2010 r., K 27/09, OTK - A 2010, Nr 9, poz. 109). A skoro celem rekompensaty jest łagodzenie skutków utraty możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego przez pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, to przesłanka negatywna, o której mowa w art. 21 ust. 2 ustawy, na co wskazuje wykładnia funkcjonalna tego przepisu, zachodzi w przypadku przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym (tak Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 14 grudnia 2015 r., III AUa 1070/15).

Jednocześnie wskazać należy, że przepis art. 21 ust. 2 mówi nie o wypłacie, czy o prawie do wypłaty emerytury, ale o nabyciu samego prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS. To zaś

oznacza, że nie ma nawet znaczenia okoliczność, czy emerytura, którą ubezpieczony nabył, była wypłacana. Inaczej, rekompensata nie przysługuje każdemu ubezpieczonemu, który nabył prawo do emerytury w wieku obniżonym niezależnie od realizacji takiego uprawnienia. Co więcej w wyroku z dnia 16 maja 2018 r. w sprawie III UK 88/17 Sąd Najwyższy stwierdził, że rekompensata, o której mowa w art. 21 ustawy o emeryturach pomostowych, nie przysługuje osobie, która ex lege nabyła prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, chociażby nawet nie złożyła wniosku o to świadczenie i nie uzyskała prawa do niego potwierdzonego decyzją organu rentowego.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że wnioskodawca nie może nabyć prawa do emerytury z rekompensatą. Nabył bowiem prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W konsekwencji brak jest podstaw do przyznania wnioskodawcy prawa do rekompensaty za pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Zarządzenie: Odpis wyroku z uzasadnieniem

doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

S.B.